

Somnul și trezia

Nichita Stănescu

Fiindcă nici eu nu-nțelegeam nimic
și nici tu
am crezut că suntem de-o seamă.
Ne-am mărturisit unul altuia
cel mai tainic secret, -
acela că existăm...
Dar era noapte și, vai, dimineața,
cumplită vedere,
m-am trezit cu tâmpla pe tine
galbenule, snopule, grâule.
Și m-am gândit -Doamne,
ce fel de pâine voi mai fi fiind
și eu,
și pentru cine?